

og jeg skal være villig til at anerkjende den gode Hensigt, den gode Villie; men jeg nødes derved til at dvæle ved nogle Betragtninger ved Mindretallets Forslag; thi den Maade, hvorpaa det er udført, har Flertallet og jeg ikke kunnet finde heldig overfor nogen af de Parter, mellem hvilke man har søgt at mægle. Mindretallet har nemlig stillet sig paa Oplosningsbrevets Grundlag, og jeg finder denne dets Stilling fuldstændig naturlig og politisk korrekt. De Herrer ere valgte paa de Hovedpunkter, som ere fremstillede i Oplosningsbrevet, og det vilde være unaturligt, om de ikke ogsaa stillede sig principielt paa dette Standpunkt; men Følgen deraf er jo overmaade let at udbrage, og det ærede Mindretal vil erkjende, at Flertallet maa føle sig paa samme Maade bundet til Resultatet af Valgene, som det ærede Mindretal har følt sig bundet. Jeg siger: Mindretallet har stillet sig principielt paa Grundlaget af de Hovedpunkter, som Oplosningsbrevet indeholder, idet man nemlig har bragt sine Anskuelser i Overensstemmelse med Oplosningsbrevet ved enkelte Fortolkninger, hvis Berettigelse jeg hverken skal underkjenne eller anerkjende. Naar man nemlig fortolker Ordene „tidsparende faste Søforer“ som eet Søfor, og fortolker Ordene om „det i og for sig uantagelige Wilkaar“, som om de kun sagde, at en Indtægt- og Formueskat i og for sig er uantagelig „som Wilkaar“, men ikke i og for sig uantagelig som „Skat“, saa er dette en Fortolkning af den Anskuelse, Oplosningsbrevet indeholder, som jeg aldeles ikke skal indlade mig paa at fixere. Jeg anser ikke Fortolkningen for at være ganske uomtvistelig eller berettiget men jeg har opfattet Mindretallets Stilling saaledes, at det er paa den Maade, at det søger sit Støde i den Anskuelse, som Oplosningsbrevet indeholder. Ved Siden deraf har Mindretallet gjort et alvorligt Forsøg paa at tilveiebringe et Forslag, der fremtræder som et for sig afsluttet Hele. Hensigten dermed skal jeg ogsaa fuldt anerkjende; men man vil se, at medens det fremtræder som et i og for sig afsluttet Hele, indeholder det paa den anden Side Intet, der foregiver dets Konsekvenser, og det er naturligt, at det maa saa være, saa længe de Herrer, der fremlægge Forslaget, ikke have forandret deres Anskuelse om, hvad de ud over dette anse for rigtigt, ja for nødvendigt. Idet Mindretallet saaledes principielt stiller sig paa det Standpunkt, hvorpaa det er valgt efter Oplosningsbrevet, og altsaa ogsaa, som det maa erkjendes, principielt mod Flertallet, indeholder dets Forslag paa den anden Side Indrømmelser i Detaillen, som jeg for mit Bedkommende sætter den allerførste Pris paa. Disse Indrømmelser indeholdes i forskjellige Punkter. For at nævne dem er det væsentligt fire. Den første Indrømmelse er den om Mineforsvarets Betydning, Betydningen af det System, der knytter sig til Søminerne. Saaledes som dette foreligger i Mindretallets Forslag, gaar det, om jeg

ikke mindes feil, ud paa at anvende dette Forsvarssystem i en Udstrækning af c. 1½ Mil; Flertallets Forslag gaar ud paa at udstrække dette Forsvar en god Fjerdingvei videre. Man vil altsaa indrømme, at overfor Spørgsmaal om Søminers forsvarlige Anvendelse overhovedet, er Mindretallet kommet til en væsentlig Erkjendelse og tillige til en væsentlig Indrømmelse overfor Flertallets Standpunkt; men den Konsekvens, som deraf kunde drages, ligger saa overmaade nær: er der endelig ikke mere end en Fjerdingvei os imellem, synes det, at de, der ere gaaede de 1½ Mil, godt kunde være gaaede den sidste Fjerdingvei med. Dette er den første Indrømmelse, jeg vil gjøre opmærksom paa. Den anden er den, at man tillige erkjender Mineledningens Indførelse i et flydende armeret Ført — ja, dette Navn Ført har nu faaet en Klang, som gjør, at man nødvig vil, at det skal anvendes; derfor har man kaldt det en Station, og jeg skal ingenlunde føre en Krig med de Herrer om Navne, thi her foreligger en Realitet, der er fuldstændig den samme, enten de kaldes flydende Förter eller flydende armerede Minestationer. Jeg siger altsaa, at Erkjendelsen af et saadant Materiels Betydning og hensigtsmæssige Anvendelse paa Kjøbenhavns Rhed ogsaa er et Punkt, som jeg ønsker at gjøre opmærksom paa, er slaaet fast, og — om De ville — taget til Indtægt. Jeg tror, at vi derved i alt Fald ville være naaede til at kunne blive fri for adskillige af de noget flotte Udtalelser, som vi have hørt under Valgbevægelsen med Hensyn til Betydningen af Søminneforsvaret og de flydende Förter. Det tredje Punkt, jeg vilde gjøre opmærksom paa, er Indrømmelsen af Berettigelsen og Betydningen af at have et besættet Punkt i Sylland. Jeg vil der gjøre opmærksom paa, at Flertallet under al sin Usagtyndighed ikke synes at have være overmaade uheldigt ved Bedømmelsen af dette Spørgsmaal, for saa vidt man kan dømtne af den Sum, som man havde tænkt sig anvendt til at fyldestgjøre dette Diemed; thi Flertallet havde dertil foreslaaet anvendt 2 Millioner, og Mindretallet er efter sin sagtyndige og alvorlige Overveielse kommet til et Beløb af 2,500,000. Disse 500,000 skulle overfor dette Diemed sikkerlig ikke blive noget Tvistepunkt imellem Flertallet og Mindretallet. Det har altsaa dog været nogenlunde tilnærmelsesvis rigtigt, hvad Flertallet tidligere har holdt paa, naar man har ment, at det Diemed, man søgte opnaaet i Sylland, kunde fyldestgøres ved et Beløb af c. 2 Millioner. Jeg vil nævne en fjerde Side, som indeholder en Indrømmelse, nemlig Spørgsmaalet om en Indkomst- og Formueskat som saadan. Ogsaa der ere vi fra det nuværende høitærede Ministeriums Side bleve mødt med en Udtalelse, der gik ud paa, at man overhovedet ikke trængte til en saadan Skat. Det var Sagmændene, der i den Henseende stode som de fuldstæn-